

Megjelen:
hetenkint egyszer, csütörtökön.

A szerkesztő lakása:
„Pestvárosánál“ 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 ft. | Félévre 3 ft. | Negyed évre 1 ft. 50 kr.

Hirdetések minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kéretik az ígatási díjakat az ígatómásokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hirdetések díjai:

a háromhasábos petitor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beigatásért 30 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, hova az előfizetési pénzek és ígatási díjak küldendők.

N.-Beeskerek, 1874. július 22.

Csendes nagyon és zajtalan az élet, ha közé nem vegyül egy kis ujdonság, és az emberi természet megkívánja a változatosságot mint lelki tápot, legyen az bár minő jellegű.

Nehéz a jelen időben, midőn a kasza és villa játsza a mérvadó szerepet, holmi csekélységgel felriasztani az aratás minőségében buvárkodó gazda közönséget; de még nehezebb érdekeltiséget keltetni oly dolgok iránt, miket kézzel fogni nem lehet, mik az anyagi jólét előmozdítása körül másodrangu tényezőkként tűnnek fel, melyek tehát, bármikor is említetnek, mindég elég korán hozatnak a szőnyegre.

Lássuk! mily tárgyak lehetnek azok, melyek többé kevésbé megérdemlik, hogy felettük — üres óráinkban — elmélkedjünk, s melyek azok, miket első sorban kell megemlítenünk.

Az aratás és nyomatás ideje lévén, talán nem lesz felesleges figyelmeztetni a járásbeli urakat és a községek előjáróit, hogy kézen tartassák és tartsák az 1840. évi IX. törvényzikk azon rendelkezését, mely az aratók és nyomatókra vonatkozik, ezeknek viszonyait a gazdákhoz tárgyalja és megállapítja, és a gazda közönségnek mentő és óvszerű szolgál a visszaélések és károsodás ellen; mert igen nagyon ismeretes előttünk azon állapot, melybe jut a gazda, ha az arató és nyomató a kötött szerződés daczára ott hagyja vagy meg sem kezdi a munkát, és pusztulásnak teszi ki az alig várt termésnek eredményét. Nem lehet eléggé óvatos a gazda, valamint nem lehet eléggé szigorú erélyes és lelkületes az arra hivatott megyei és községi tisztviselő, midőn arról van a szó, hogy az arató és nyomatóval szerződés kötések, és ez teljesítettessék is. Az e tekintetben rendezetlen viszonyaink, és a cselérendszer hiánya, nem csekély kárt okoznak a gazdának, és e kérdések minden esetre az életök között sorolhatók, ha azt akarjuk, hogy egyesek szeszélyétől ne tétessék függővé egész évi fáradságunk végeredménye. A községek, a törvényhatóság, és az országgyűlés kell, hogy rendezzék az említett viszonyokat, mert országunk felvirágzása nem csekély részben függ attól.

Ha learattuk és kicsépellük terményeinket, ha e munka szerencsésen folyt le, és gabnánk már a magtárban van, önkénytelenül veti fel magát a kérdés: van-e közlekedési eszközünk, mely jobb és fáradságunkhoz mért árt helyez kilátásba? nehogy a helybeli szatócs szükmaru limitációja mérje reánk és illetőleg gabnainkra az árt.

Kell tehát vasut és egyéb közlekedési eszköz.

Itt és e szónál sokat lehet írni, de egyelőre keveset elérni. E hó 29-én fogadtatik minister elnök ő excellenciája által a megyeileg kiküldött bizottság, mely kérendi a vasutnak kiépítését.

Minő sorsban és válaszban részesülend a küldöttség meglátjuk; legyünk türellemmel, és várjuk be az eredményt; de egyet el nem hallgathatunk.

Az országgyűlésen épen most tárgyalatott a vasuti törvényjavaslat, és mi azt hisszük, hogy felszólalásunk a leginopportunosabb időben jó. Nem fogja tudni a minister elnök ur, mit válaszoljon küldöttségünknek, mert ha határozatlan minden jót ígér, talán minister társait, és magát az országgyűlést is zavarba hozhatja; ha pedig valami ibis redibis felét mond, akkor kár felmenünk. Nehéz a minister ur állása, talán nehezebb mint a mieink, mert mi még ellehetünk egy rövid ideig vasut nélkül, ha mindjárt kárunkkal is, de ő neki feleletet kell adni a küldöttségnek, tehát

rögtön kibontakozni a zavarból, a nélkül hogy utja és mondja volna ezt meglehetni. — Kiváncsiak vagyunk reá. — R.

APRÓSÁGOK.

(Magyar „cloture.“) Mint tudjuk, „szólaszabadság“ bályványzó szóba nemzedék, mint valami illiberalis eszmét perhorrescálja a vita bezárását, valgo „cloture.“

Nálunk tehát a pletykaliberalitás tuláradása lét év óta grassál a józan ész rovására. De utóvégre, ha valamely baj elviselhetlenné lesz — segít a sors vagy gondviselés.

Mintán az agyonbeszédbe nagyon beletanult a szélbal: a jobboldal s balközép egy része felalálta a „cloture“ magyaros alkalmazását.

Föláll egy szélbali:

Lárma a jobboldalon: „eláll!“

Ez nem confundálja a szélbali hőst; áll mint a kőszál, nyugodtan, míg a hullámok lecsendesülnek. De ez soká tart; kezdű unni és fölkiált: „T. ház! hiába zajong a jobboldal; én várok, míg lecsendesül.“

A jobboldalon: „halljuk! halljuk hát!“

Szólok elkezd beszélni; alig szól 3 perczig, közbekiáltások „Eláll! A tárgyhöz! Ez nem ide való.“ Ezután folytonos zugás. A szólok kezdű türelmet veszteni. „Fölkérem, úgy mond, az elnököt, hogy csináljon esendet.“

Elnök esenget. „Halljuk“ a jobboldalon. „Halljuk az elnököt.“

„Kérem a tisztelt házat, méltóztassék a szót csendben kihallgatni.“

Hangos helyeslések jobb és bal oldalon.

Szólok folytatja beszédét két perczig. „Ezt már hallottuk. Szavazzunk. Szavazzunk.“

Elnök esenget: „Uram, minél kevésbé hallgatjuk ki egymást, annál tovább tart a vita.“

„Ígasság! helyes! halgassuk a szót!“ kiáltoznak a baloldalon.

Szólok belefáradván a küzdelembé, pár percz mulva röviden bejelenti szavazatát.

Föláll Tavaszí Endre: „Eláll! halljuk! eláll! már tizenegyen elálltak!“

Tavaszí: „Nem bánom én, ha 21-en is. Én nem állok el.“

Elnök esenget: „Méltóztassék csendesen lenni.“

Jobboldalon: „Helyes! Halljuk!“

Tavaszí Endre kezdű beszélni, mit Radocza nem tudott, Steiger Gyula pedig elfelejtett, a főváros fájalmait illetőleg.

Belekiáltás: „Hallottuk már! A tárgyhöz! Eláll! Szavazzunk.“

Elnök szól. Helyeslések. Mozgás, csöngettyű. Szóloknek ajkai mozognak, de nem hallja senki; végre hanyatt esik. Eljenkiáltások. Szavazzunk!

Es csakugyan szavazznak.

Ime ez a magyar „cloture.“

SZERB ÜGYEK.

A szerb kongressus eredményét előre lehetett látni.

A vak önhitség, a hanyavetiség politikája volt az irányadó.

Mileties még mindig a régi, engesztelhetetlen ellensége mindennek, a mi magyar.

Sajnáljuk, hogy ily modorban vagyunk kénytelenek beszélni ismét, de itt a tények beszélnek.

A magas kormány ellen az opponálás még mindig a régi, s ministereink mégis sokszor felülnek ezeknek a jó uraknak, azt gondolván, hogy már talán csak eszközre tértek, s lehet velök végezni valamit.

Kár ezutánra a szót vesztegetni, mert azon urak, kik e folyó hó 15-én tartott értekezleten, hosszas vita után azt határozták, hogy az összes választási módokat elfogadják, név szerint lojalitási fölíratot és holdolati fölterjesztést; mind a mellett azonban Stojkovicra fognak szavazni, habár mindnyájan tudják, hogy az nem fog megerősített.

Ebből minden kitetszik, hogy a báránybőrben csakugyan farkasok vannak, a kik prédára várnak, csak alkalom nyílik reá.

Mi öszintén sajnáljuk a magas kormány férfait, akkor, midőn a szerb urak hitgetéseiknek hitelt bírnak adni.

Állítsák vissza a régi helyzetet, mert úgy látszik e helyzettel tökéletesen meg vannak elégedve a szerb urak, miután magok mindent elkövetnek, hogy valahogy változás ne állhasson elő.

Mi várhatunk.

Tisztelt szerkesztő úr!

A „Gr.-Beeskereker Wochenblatt“ 29-ik számában egy cikket közöl, mely Virányi József, kincstári ügyész úrnak aláírásával ellátva, helyreigazítani iparkodik azon közleményeket, melyek a nagy-beeskereki kincstári erdő kiirtásáról és e részben a megyei közgyűlésen folyt tanácskozásról, a „Torontál“ és a „Gross-Beeskereker Wochenblatt“ 28-ik számában a közönség elé bocsátottak.

Nem szándékom a helyreigazítást

czélzó cikk azon részének czáfolgatásába bocsátkozni, mely a kincstári erdő kiirtásának érdemére vonatkozik, mert azt haszatlannak tartom Virányi úrnak, mint a kincstári uradalom jogi képviselőjének tehát érdekelt félnek ellenében, de mert az, cikkezősek nélkül is fog a törvényes hatóság által elintéztetni, hanem csak néhány megjegyzést kívánok tenni azon körülményekre vonatkozólag, melyek Virányi úrnak a megyei gyűlésen képviselői minőségbeni fellépését illetik.

Sziveskedjek tehát szerkesztő úr becses lapjában a következő megjegyzéseimnek tért engedni:

Nagyon természetesen tartom, hogy Virányi úr mint a kincstári uradalom ügyésze a megyei gyűlésen, a kincstár érdekében szólalt fel, s hogy a kincstárt lelkületesen képviselni iparkodott, — de viszont reményem, miszerint szerkesztő úr nagyon természetesnek fogja találni azt is: ha valaki Virányi úrnak a megyei gyűlésen, a kincstár akarata nélkül, de sőt annak akarata ellen, és csakugyan a közönségnek mintegy bosszantására tett nyilatkozata ellenében, mint a nagy közönségnek tagja, ennek, de sőt saját maga érdekében is fellép, s a közjóra nézve káros tények következményeinek elhárítására, azon törvényes organumokat figyelmezteti, melyeknek törvényes feladatát képezi a közjó érdekébeni közreműködés, ha szükséges minden erőnek megfeszítésével, de sőt a vas szigornak a törvény korlátain belüli alkalmazásával is.

Virányi úr a „Gr.-Beeskereker Wochenblatt“-ban nyíltan beismeri, hogy a n.-beeskereki kincstári erdő, a Nagy-méltóságú m. kir. pénzügyministerium 1874. évi február 3-án, 1048. sz. alatt kelt rendelete szerint kiirtandó ugyan, de egyszersmind világon megéri azt is, hogy az irtás 20 holdnak kivételével eszközöndő, és ezen ministeri rendelet ellenében még is szükségesnek találta Virányi úr a megyei gyűlésen kinyilatkoztatni, hogy az irtás elleni felszólalás következtében, a kincstárnak a 20 holdra vonatkozó szándékát „nyert meghatalmazás“ folytán — ezek voltak saját szavai — visszavonja.

Vajjon nem volt e ez a nyilatkozat a kincstár rendelete akarata ellen irányozva? Én legalább úgy tudom: hogy e részben nem létezik egy későbbi ministeri rendelet, mely az épen érintett rendeletet megváltoztatta volna, de Virányi úr maga sem képes egy olyan rendeletre hivatkozni. Mire alapította tehát Virányi úr nyilatkozatát?

Az épen érintett ministeri rendelet nem képezte a titoknak tárgyát, s azon meggyőződésben, hogy Virányi úr mint a kincstárnak közege, a ministeri rendeletet tiszteletben tartani köteles, nem csekély megütközéssel vette a közgyűlésen mindenki a 20 holdra vonatkozólag tett fennebbi nyilatkozatát, azon következtetéseket vonván; hogy az erdőnek egészbeni kiirtása a fennforgó körülmények között nem képezi annyira a kir. kincstárnak akaratát mint a kezelőknek kívánságát.

A dolog természetéből folyónak találok egyebiránt, hogy Virányi úr a megyei gyűlésen elhamarkodva tett s a ministeri rendelettel ellenkező nyilatkozatának utóbb, s midőn hideg vérrrel meggondolta a dolgoknak állását a „Gr.-Beeskereker Wochenblatt“-ban más alakot adni erőlködik, — de minthogy a megtörtént dolgokat meg nem történtké tenni nem lehet, annál fogva haszatlannak a helyreigazítást czélzó erőlködés, annál is inkább, mert szükség esetén a megyei gyűlésen jelen volt legtekintélyesebb bizottsági tagok fogják behizonyítani: hogy Virányi úr a 20 hold erdőre vonatko-

zólag úgy nyilatkozott, miként az a „Torontál“ 28-ik számában közölve van.

Ha a tisztelt szerkesztő úr tekintetbe méltóztatik venni ezen megjegyzéseimet meg vagyok győződve, miszerint megbocsátaná, ha Virányi úrnak a „Gr.-Beeskereker Wochenblatt“ 29-ik számában közölt cikkét „meghunyaszkodó“-nak nevezném, s az ott használt kifejezéseket, u. m.: „ügyetlen“, „kontárkodás“ kétszeresen visszafizetném. De legkevésbé sem lévén szándékom az: hogy Virányi úrnak „csalhatatlan“?? nyomdokaiba lépjek; kifejezéseit csak egyszerűen megvetem.

Azt is hozhattam volna fel, miszerint nagy ártatlanságot tanúsít Virányi úr akkor: midőn a „Torontál“ 28-ik számában „A nagy-beeskereki kincstári erdő kiirtásának ügyéhez“ írt cikkemet a közönséges elfogadott értekezés „politikai“-nak nevezi; de elvégre az ártatlanság oly dolog lévén, mely másoknak nem kárt, hanem legfeljebb mulatságot okoz, cikkének erre vonatkozó tételére nem akarok tekintettel lenni. De igen is figyelmeztetni akarom Virányi urat: hogy jó lesz a fellengzést egy kicsit zabolázni, mert én legalább soha nem fogom elhinni azt, hogy az mind semmi, a mire Virányi úr tudományos magaslatáról tekint, és hogy csak az vilik aranyrá, a mit ő kezeivel megérint.

Külömben pedig biztosítom Virányi urat: hogy az áthatalmassággal palástolt mumusoktól nem szoktam félni, aztán a modoros bukónak is két vége szokott lenni. W.

Mélyen tisztelt magas képviselőház!

Midőn az „aide-toi“ elvénel fogva napjainkban minden közkereseti társulat, testület és osztály oda törekszik, hogy agg- és munkaképtelen tagjait a végnomor lehetőségétől bizton mentve tartja, — midőn államhivatalnokunk mindegyike nyugdíjra számíthat, — és miután a feltornyosuló községi teendők miatt a lelkiismeretes községi jegyző saját családjával gondoskodni reá sem ér, s mondhatjuk, hogy napjainkban csak a jegyző nélküli még mindig ama támaszt, mely őt és családját ép úgy megilleti, mind bár mely államhivatalnokát.

Nem akarjuk felhozni ama teendők sokaságát, hisz hazánk szerény napszámosai vagyunk, nem hivatásunk fontosságát, mely jelenlegi hazai viszonyaink között csekélységünkre háromoltak; hallgatunk ezen hivatás minősített voltáról, Torontál- és Temesmegyékben, hol a nemzetiségek oly kényes kérdése állásunkat sokkal precázusabbá teszi mint bárhol az országban; csak azon körülményre vagyunk bátrak reflectálni, hogy a törvényhatóságot és községek feladata nemcsak az önkormányzásból, hanem egyszersmind állami közvetítéséből is áll.

Ezen utóbbi szempontból kiindulva méltányosnak is mutatkozik, miszerint a községi jegyzők azon szerény, de annál fontosabb körben, melyben a közigazgatás kivitele és végrehajtása nekik, sőt mondhatjuk leginkább nekik kötelességük — holmi népszerűtlenségi velleltások s kenyérvesztés félelme által ezen kötelességük teljesítésben ne akadályoztassanak.

Es azon tudat, hogy biztosítva lesz öreg és elaggott napjaira, hogy özvegyt és árvaít nem lesz kénytelen a nyomornak kitéve itt-hagyni, azon tudat, hogy mintettől mentve lesz, fogja a szerény községi jegyzőket hazafüi keblét emelni, erélyt fokozni, benne közszellemet és érzületet hatványozni.

A magas képviselőház bölcsessége mind ezt felismerte és honatjai gondoskodásában nem feleltkezett meg a községi jegyzőkről, a midőn az 1871. évi XVIII. t. cz. 67. §-ában „az elaggott jegyzők, a jegyzők özvegyei és árvaí sorsának biztosításáról segély és nyugdíj pénztárak vagy gyámintézetek felállításá által“ a törvényhatóságokat kötelezte intézkedni.

Mintán azonban a törvényhatóságok mind ez ideig nem intézkedtek a törvény e szakaszát végre nem hajtották: Torontál- és Temesmegyék községi jegyzői önfenntartási ösztönből kiindulva, és a magas törvényhozás világon kifejezett akarata által bátorítva e folyó évi június 21-én Temesvárott összejuttek, értekezletet tartottak aziránt, miként le-

hetne a törvény ezen világos szavainak érvényt szerezni, meggyőződésünk arról, miszerint a törvényhozás bölcsessége nem akart holt — törvényt alkotni — hanem hogy az ilyen is megtestesüljön.

Nevezett törvényhatóságok községi jegyzői tehát elhatározták, miszerint a minden magyar honpolgárt megillető kérvényezési joggal elni s alázatos kérelmünk irásba foglalásával s nevében beadásával minket alázattal alulírtak biztak meg.

Mindezen fent tisztelettel említett okok és körülményeknél fogva Torontál- és Temes megye községi jegyzői azon alázatos kérelemmel batorognak a magas képviselőház színe elé járulni:

Méltóztatnék a magas képviselőház belügyminiszter úr Ó excellenciáját odautasítani, miszerint az említett 1871-ik évi XVIII. t. cz. 67. §-ának végrehajtása végett a szükséges intézkedéseket az állami főfelügyelet elvénél fogva megtenni ne terheltessek.

Midőn e kérelmünket betérjesztenénk ennek sürgős voltát alázattaljesen kiemelve maradtunk magas képviselőháznak honfiai mely tisztelettel legalázatosab szolgálai

megbizásból
Mohaupt Mihály,
osztérni jegyző.

A községi önkormányzat.

Az alap, melyre a törvény a községi önkormányzat elvét fektette, nagyon szép, nagyon magas; ámde ez csak akkor lesz képes a várt gyümölcsöket megteremni, ha az önkormányzat tényezőiül oly egyéneket látunk szerepelni, kik hivatásuk betöltésére nemcsak akarattal, de tehetséggel, s a megkívántató lelkiismeretes buzgalommal is bírnak.

A községi önkormányzat legfőbb, legkövetlenebb tényezője a község előljárója.

Szebb hivatást, mint a községi előljáróságé, csak ritkán találunk.

Azon községi előljáró, ki tisztában van ama kötelemekkel, melyeket állása eléje szab, s melynek saját érdekei mellőzésével is eleget kell tenni, ki tudatával bír a nagy felelősségnek, mely egy község kormányzatával jár, ki tudja, hogy kötelessége pontos betöltésétől függ községe szellemi és anyagi jóléte, felvirágzása, míg hanyagsága, értelmetlensége, vagy lelketlensége hanyatlást, bajt, nyomort idézhet elő, — az ily előljáró valódi áldás községére nézve.

Ha minden község ily előljáróval dicsekedhetne, más alakban látnók községeink jólétét, megelégedését.

Szükséges tehát, hogy a községi előljáró mindenekelőtt hivatásának tiszta öntudatával bírjon.

A községi előljáró hivatása három fő részre osztható. Első teendője az igazságszolgáltatás, második: gondoskodni a községi rendről, személy- és vagyonbiztonságról, s a harmadik és legfőbb: korszerű és hasznos, a törvény korlátain belül mozgó intézmények által a község lakosságának szellemi és anyagi jólétét előmozdítani.

Az előljáró egyszersmind tehát bíró is, s így feladata a perlekedő felek között igazságot szolgáltatni.

Szép, de nehéz feladat, melynek helyes megoldásához sokoldalú kellék kívánatik.

Egy községi bírótól megkövetelendő, hogy józan érzelme, bizonyos foku olvasottság, a mindennapi ügyekre vonatkozó törvények ismerete, higgadság, türelem, részrehajlatlanság és igazságszeretettel bírjon.

Olvasottság s a törvények ismerete nélkül az előljáró mindig tájékozatlan marad; határozata hahozás és ingatag; legtöbbször mások támogatására szorul, s az által csak tekintélyen ut csorbát.

Legyen az előljáró higgadt és türelmes a felek iránt; gondolja meg, hogy azon panasztévő, ki vagyonában, vagy becsületében sérteve van, legtöbbször el van keseredve, s ezen

állapotában szavai vagy tettei olyak is lehetnek, mitől más állapotban bizonynyal tartózkodnék; az ily egyént jóakaró elnézéssel kell rendre utasítani, mert heves visszatörles a panaszosban a bíró ellenszenvének gondolatát kelti fel, s bizalmát a bíró iránt már előre megrendíti.

Egyik főkötelessége az előljárónak a részrehajlatlanság s az igazságszeretet. És épen e kötelességek az, mit előljáróinkban gyakrabban szeretnénk feltalálni: kevesen vannak, kik magukat az érdekeltség túltéve, elfogultság nélkül itélnének, vagy intéznék ügyeiket. Így van aztán gyakran, hogy a vagyonos, előkelő embernek mindig-mindig igaz van, vagy ha héba-hóba elmarasztaltatik is, de az ítélet végrehajtása az ítélet napjait halasztatik. Községi előljáróink gyengéssége leginkább abban mutatkozik, hogy határozataiknak nem tudnak, vagy nem akarnak érvényt szerezni.

A községi bírák ezen eljárását — kivéve a kivéteket — részint félelem, részint népszerűség hajhászából teszik, nem gondolván meg, hogy maguktartás által épen az ellenkezőt érik el: elvesztik ugyanis tekintélyüket s bizalmatlanságot keltenek maguk iránt. Tehtetly és becsülés csak azon előljárónak lehet osztályrésze, ki tettei közt iránytűül a jogot és igazságot választja.

Keressenek községeink előljáróit minden alkalommal ily egyéneket, s előljáróink legyenek mindenkor olyanok, mint minőnek a jó előljárót e sorainkban valózni igyekeztünk, akkor aztán a községi önkormányzat meghozandja ama gyümölcsöket, melyeket tőle méltán várhatunk.

A cselédség romlása erkölcsi és vallási szempontból.

Általánosságban lehet mondani, hogy nagyon kevés a hü, az oly cseléd, ki a közönséges háztartásra kellő szolgálatot megteszi; a házi rendhez alkalmazkodnak, a házigazdák parancsait, intéseit szerénységgel meghallgatná s minden feleselést kikerülné.

Vallási és erkölcsi szempontból kevés kivétellel találni használható nőcselédet. Nem tisztel világi bírót, nem tartóztatja őt vissza gonosz cselekedetében a belső vallási és erkölcsi méltóság, mert ezzel nem bír.

Isten, templomot, imakönyvet nem szeret, nem keres, nem tisztel, s ha templomba tekint, Isten helyett szeretőt kér, hogy őt soha el ne hagyja, szívesebben megy bordélyházba, zughelyekre, kaszárnyákba, mint Isten házába, neki az imakönyv nehéz.

Isten házába legfőképpen szükségből megy, t. i.: midőn a kilenczahi titkos szenvedés után nem szentséget, hanem gyalázatos anyát nevet meg főlvenni, hogy a többin kívül fattyugyermektel tartására szükségendő magas bérköveteléssel is győthetesse urát, asszonyát.

Majdnem mindegyikének jelszava a „Képeddel alszom el, képeddel ébredek”, s midőn győtrő álmaiból dologra kell virradnia, lusta vagy beteg, munkaközben perczeket számít, hogy lelkét dalával újból vigasztalassa.

Nem hiányoznak: magas sarku topánka, schleppes selymruha, bársony jupli, közös vendéghaj, új kesztyű, napernyő, pirosított, fehértő, hajolaj, pomádé, kisasszonyi czím és más mindenféle, mert a bűnös tetszvágy mindazok beszerzésére föltétlen kell.

Midőn a gyermeknevelő család ily vásott cselédek tartására van szorítkozva, önkénytelen emel keserű panaszt és tüzetesen kér, de jogosan követel is, orvoslást, helyesli a nyilvános fölszólalást.

Az állam van hivatva a cselédség romlás-fejlődésének fölismérésére és a javító intézkedések megtételére.

En a vallási méltóság helyes fejlesztésében, annak szigorú megőrzésében hiszem feltehetőnek a javító módot, mert a polgári társaságban bizossága sokkal erősebb alapon nyugszik, ha a polgároknak nemcsak a világi bírótól féltető, büntetés, hanem belső erkölcsi és

vallási méltóság szolgál ösztönül a gonosz cselekedeteknek elkerülésére.

Vallási érzelmet segedelmé nélkül nincs értelme a kormányzatnak, a törvényeknek, a bíróságok, rendőrségek szigorának. Itt allunk ma s hogy hova, merre vezetendi utóbó népünk a méltóság, határozatlan mondani nem, csak gondolni lehet.

K. L.

TANÜGY.

A délmagyarországi tanítóegylet elnökségétől.

Egyletünk bizottmánya mint a délmagyarországi tanítói gyűlések szervező bizottsága elhatározta, hogy a „VIII. délmagyarországi tanítói gyűlés” a. augusztus 5., 6. és 7-én Zombolyán tartassék meg.

Az alóírt elnökség tehát szívesen meghívással fordul a t. tanfőfiak és a tanügy barátaihoz.

Zombolyán már is alakult a helyi bizottság és pedig a legjobbhírű tanügyi barát, Wiszkidenszky Gusztáv elnöklete alatt, mi a legszebb várakozásokra jogosít.

Az egyleti bizottmány a következő három tételt tette a napirendre:

1. Az elemi és polgári iskola szervezése, ref. Petrásch Gy.
 2. A 6 osztályú elemi tanoda és a hivatalos tanterv, ref. Wiener P.
 3. Az iskolaszék és működése, ref. Jung Ferencz.
 4. Azon felül bejelentett: A modern népiskola tévítőn Hetzl Somától.
 5. Hol talál óltalmat a tanító? Bak J.-tól.
- További bejelentéseket az alóírt elnökség fogad el.

Zombolyán, 1874. évi július 7-én.

Az egyleti elnökség:

Ollinger János, tanfőfi, Wiener Péter, elnök.

Délmagyarország tanítói és a tanügy barátaihoz!

Tisztelt kartársak és tanügybarátok! A „délmagyarországi tanítóegylet” választmánya Temesvárt f. é. július 4-én tartott ülésében elhatározá, hogy a „VIII. délmagyarországi tanítói gyűlés” a. augusztus 5., 6. és 7-ik napján Zombolyán fog megtartani.

Nyolczadizben fognak Délmagyarország tanítói immár komoly munkához összegyűlni, és Zombolya községének másodizben lesz szerencséje a haladás előharczóit vendégeiként üdvözölhetni.

Zombolya községének tanítói és polgárai örömeteljesen tudják, hogy az augusztus 5., 6. és 7-kére összegyűlendő t. vendégeknek, a helyi viszonyokhoz mérten, kényelmes elhelyezést és szórakozást készek nyújtani, hogy eként fenti egyletnek újból alkalom nyujtassék az iskola s az általános népnevelés érdekében működni s irányadó eszméket teremteni.

Ez összejövetel szolgáljon azon mondat megtestesítésének előlére, mely szerint „az iskola főfeladata: a nemzeteket testvéresíteni, és a különböző vallásfelekezeteket egymással kibékíteni.”

Fel tehát tanítók és a tanügy barátai! fogadjátok szívesen ugy a közel valamint a távolban is Zombolya helyi bizottmányának barátságos meghívását, vegyetek minél számosságban részt a délmagyarországi tanítóegylet nemes és hazafias törekvésében, és segédkezzetek szóval és tettel, hogy az iskola és az általános népnevelés érdekei minél tágabb körökben, felkarolva terjesztessék és megszilárdíttassék!

Az e gyűlésben résztvevők bejelentési határideje f. é. július 31-ik napjára tüzetik ki. Az illető t. cz. résztvevők megkértenek, hogy e napig az alóírt helyi bizottmággal résztvevői szándékukat okvetlenül tudassák, nehogy elkésett vagy épen elmulasztott tudósítások által a bizottmág tevékenysége meg-

akasztassék, vagy elháríthatlan nehézségekkel szembesíttessék.

Az illető résztvevők felőli tudósítás a „VIII. délmagyarországi tanítógyűlés helyi bizottmághoz Zombolyára (Hatzfeld) intézendő”, melynek vétele után az illetőnek a „résztvevői jegy” megküldetik. E jegyért semminemű díj sem jár.

Csakis az tarthat igényt szabad lakásra, a ki résztvevését f. é. július 31-ig bejelentette; és ennek a lakási jegy a résztvevői jeggyel egyidőleg fog bérmentesen megküldetni.

A helyi bizottmág a szabad osztr. államasut-, a szab. tiszai- és az arad-temesvári vasut-társaságnál gondoskodand arról, hogy a VIII. délmagyarországi tanítógyűlésben résztvevő t. cz. vendégek, a résztvevői jegy előmutatása ellenében, leszállított áru menetjegyeket kapjanak.

Számos résztvevők fogadhatóságának reményében, kartársi és hazafiai üdvözlettel vagyunk, a helyi bizottmág nevében:

Zombolyán, (Torontálmegyében) 1874. évi július 9-én.

Petrásch György, Wiszkidenszky Gusztáv, tollnok, elnök.

VIII. délmagyarországi tanítógyűlés Zombolyán 1874. évi augusztus 5., 6. és 7-én

Tárgysorozat:

Augusztus 5-én d. e. 11 órakor: választmányi gyűlés a polgári iskola I-ső tantermében. d. u. 6 órakor: előzetes gyűlés a Mihályfi-féle helységben esti 9 órakor: ismerkedési-estély ugyanott.

Augusztus 6-án reggeli 7-8 óráig: osztálygyűlések a polgári iskola I., II. és III-ik osztályában. Reggeli 9 órakor: tanítógyűlés a Mihályfi-féle helységben. Délutáni 2 órakor: ünnepélyes társasbéd. Délutáni 6 órakor: kirándulás a gr. Csekonics-féle Csütő-nevezetű parkba. Esti 9 órakor: ünnepélyes táncszívalom a Mihályfi-féle helységben.

Augusztus 7-én reggeli 7-8 óráig: osztálygyűlések a polgári iskola I., II. és III-ik tantermében. Reggeli 9 órakor: délmagyarországi tanító-egylet közgyűlése. Déli 2 órakor: alapszerinti ebéd. Esti 9 órakor: búcsúzás.

A kik az ünnepélyes társasbédnél résztvenni ohajtanak ebbeli szándékukat az alóírt helyi bizottmággal legfeljebb július 29-ig tudassák és 1 ft. 50 kr. díjat beküldeni szíveskedjenek, mert ellenesetben csak is feltételesen ígérthetnek meg.

Azon t. résztvevők, kik ismerőseiknél ohajtanak elszállásoltatni, ebbeli kívánságaikat idejekorán szíveskedjenek, tudomásra juttatni.

Zombolya, 1874. évi július 15-én.

A helyi bizottmág:

Petrásch György, Wiszkidenszky Gusztáv, jegyző, elnök.

HIRHARANG.

* **Küldöttség.** A kikinda — pancsovai vasut ügyében a megye küldöttségét e f. hó 29-én fogja a ministerelnök Ó Nagyméltósága fogadni. A „Reform”, miután tudjuk, hogy igen szíven hordja a zimonyi vasut létrejöttét, már is felajdult hazafiságában, azt mondány: hogy e vasut a haza kárára lenne engedélyezve. — Hát a zimonyi nem? t. colléga ur! — Persze, mert abban neki is lenne része.

* **Zenatársulat.** A temesvári tűzoltóegylet zenekara néhány nap óta körünkben időz. esténként a „Pestvarosához” czimzett vendéglőben játszik, hol rendszeren fényes közönség hallgatja. — Mint értesülünk, az itteni casinóban a jövő vasárnap mulatságot fognak rendezni, hol e zenatársulat fog közreműködni. Az időtől most ugyan bátran tehetik, mert esőre ugyancsak nincs egy hamar kilátás.

* **Haladunk.** Néhány nap óta számtal hordárokat láttunk a nagy utcán fel s alájárni,

— Hát ez az én önben helyezett bizalmam viszonzása? ön, kibem teljesen megbíztam, s ki iránt annyit érdekel viseltem?

— Nem tudom Sir, hogy bizalmával viszszaéltem, vagy jóságát halálansággal fizetnem volna — válaszolt a fiatal ember büszkén — s ép oly kevéssé tudom fölfogni, mi feddeni való van Gertrud Gray iránti becsületes ragaszkodásomban, melyről imént beszéltem önnek? — Kész ön e hölgynek egy valódi szolgálatot tenni?

— Meg tudnék érte halni, mondá komolyan George.

— Ennél nagyobb szolgálatot tehet ön neki, mi önnek is kevesebbe kerülne, viszonzá szárazon az öreg.

— Mondja ön minőt?

— Ha Gertrudot többé viszont látni nem fogja, ha vele többé nem beszél. Én nem az az ember vagyok, aki valamit könnyen megígér, vagy adott ígéretet könnyen megtöröm, de én ezennel ünnepélyesen kinyilatkozatom önnek, hogy Gertrud, ha ön e nyilatkozatát előtte ismételné, meg lesz fosztva a neki szánt vagyontól, oly szegényen megy önhöz, mint a templom egere.

— Ön e szemrehányásával — szólt pírulva George — nagy igazságtalanságot követ el velem. En miss Grayre soha sem gondoltam öntől nyeredő vagyonért, én őt tisztán saját magáért szeretem.

— Akkor a leányért oly tervvel van, mely, ha sikerül, azt a legiszonyabb szegénységbe sodorja. S ha ön csak egy tizedrészevel bir azon önzetlenségnek, melylyel dicsekszik, ugy

TÁRGZA.

Elveszve és megtalálva.

(Amerikai történet.)

Geoffrey Peyton kevély, — komoly ember volt, — különben földi vagyonban és becsületben gazdag.

Előbb mint ügyvéd és bíró tüneté ki magát, s azután a tartomány kormányzója lön. Azok, kik csak kevély, hideg lényét ismerték, csodálkoztak volna, tudva, hogy büszke szíve mennyire mélyen szenvedett.

Élete nem épen ifju korában fiatal hölgyet vett nőül, kit már rég időtől forró szenvedéllyel szeretett, mi az olyan embereké, mint ő, gyakran jellemző, de a mire gyöngébb természetűek nem képesek.

Midőn még a szegénységgel küzdött, titokban tartotta szerelmét. Inkább eltűrte volna, hogy szíve szakadjon, sem hogy megengedje, hogy utána szeszegjék, miszerint az öreg gazdag Ronald Mazon leányával összekötetés által emelkedését hajhászsza.

De midőn fejét épen oly magasan hordhatta, mint az államban a legmagasabb, nem vonakodott tovább kiejteni a szót, melynek ki-mondhatása annyit év óta várt, s melyet hal-lani Mazon Alice annyit év óta ohajtott.

Házasságuk néhány évig zavartalan boldogságban telt el.

Bar a világ előtt mindig büszke és komoly, Geoffrey Peyton otthonn, midőn neje oldala mellé ült, midőn fényes szemű fiát térdeim hirtáza — egészen más ember volt. Ekkor fe-

ledte büszkeségét, annak kivételével, melyet azok bírásában érezve, a kiket szeretett; elfeledte híret, törekvéseit, nagyságát, csak egy tényre emlékezett, hogy — boldog volt.

Ekkor jött egy csapás, mely gögös fejt, mélyen sújtotta, de nagy fájdalomnak nem adta jelét. Házában a halál aratott, elragadva előbb forrón szeretett nejét, azután gyermekét.

A gyermek elvesztése különösen nehéz volt rá nézve. A fia dajkájával a folyó partjára ment, s a vigyázatlanság egy perczében végkép eltűnt gondviselője oldala mellől. Kevéssé ezután meglettek a gyermek kalapját a vízen uszva. Rögtön azt csináltak, megvizsgálták a folyót, de — hasztalan. A holt testet a bekövetkezett dagálylyal valószínűleg a tenger hullámai ragadták el.

Geoffrey Peyton hallgatva türte vesztését. Senki sem tudta, milyen nagy bánata, mert nem mutatta senkinek, s a legsekélyebb részvénytialkozatot is mint szemtelen tolokodást utasított volna el magától.

* * *

Évek multak, és Geoffrey Peyton öreg ember lett. Halála után nagy vagyonának törvény szerint egy távoli rokonára kellett volna háromolni, egy fiatal emberre, kinek fősvény-sége tartózkodék minden költséges szórakozástól, s ki ennél fogva — miután minden szórakozás költséges, — kitündő hírnek örvendett.

Peyton urnak vagyona hova fordításáról meg voltak saját nézetei. Ő is, mint sok rangjából, ellensége volt a vagyonszétarabolásnak, és noha nem volt szándéka rokonát, kit egyébként csak hírből ismert, a mi pedig, mint

egészen fővárosi modorban vannak öltöztetve. X. úr igen örül, hogy legalább írott szerelmes levelei most már a hordárok által biztosan kézhez fogják jutni.

*** Szerencsétlen helyzet.** Egy urin már két ízben a Befagyóba ugrott, azon czélból, hogy megölje magát szerencsére mindig kifogták. Ugy látszik, hogy az illető szerencsétlen nő esztét vesztette azon csapások folytán, melyek néhány napok előtt érték.

*** Új könyv.** A tudományosan képzett orsói plébános Boleszy Antal úr ismét egy jeles munkát bocsátott közre, „Die Donaukarakte, veterarische Höhle und Festung Peth zwischen Bázias, Orsova und Turn-Severin“ cím alatt. — E munka városunkban Mangold könyvkereskedésében is kapható; érdekesen van írva, ajánljuk megvételét.

*** Munka után édes a nyugalom.** Az aratás megyénkben befejeztetett, s általában mint értesülünk, meglehetősen eredménnyel, miután holdanként 10 sőt 12 keresztet is adott a buza.

*** Nemzetközi gabnavásár.** Az 1874. augusztus 3-án Budapestén tartandó nemzetközi gabnavásár programja. Miután a nemzetközi gabnavásár már is számosan jelentkeztek, az alólirt bizottság elég téres és alkalmas helyiségről gondoskodott, és a f. évi június 27-én kelt hirdetéshez képest, a nemzetközi gabnavásár f. évi augusztus 3-án az ujlágában (Tüköry-gát) fog reggeli 8 órakor megnyitni. — A tőzsde titkársága e napon a gabnavásár helyiségében viszi hivatalát és kívánatra a legnagyobb készséggel fog felvilágosításokkal szolgálni, és szokványfűzetekel rendelkezésre bocsátani. — Sürgönyök és levelek felvétele és kiadására a gabnavásár helyiségén távirat- és pósthivatal fog nyitni. A gyors átszolgáltatást végett czelszerű lesz a leveleket és sürgönyeket „Budapest gabnavásár“ alatt címzettetni. — Vidéki s külföldi látogatók felkeretnek, hogy neveiket a bejáratnál kitett idegenek könyvébe bejegyezzék. Belépti jegyek augusztus 1-én és 2-án d. e. a tőzsde titkári hivatalában, augusztus 3-án pedig a gabnavásár bejáratánál válthatók 50 o. é. krajczárért. — A gabnavásár látogatói a magyarországi vasutak részéről a visszautazáskor 50%-os leengedésben részesülnek. A kik ezen kedvezményt igénybe kívánják venni, az illető igazolványt a beléptijegy szelvényének előmutatása mellett, át fogják vehetni a tőzsde-titkári hivatalnál. — Tíz o. é. forint díjért külön hely jelöltetik ki asztallal és székekkel. Ily helyekre f. évi július 25-éig jelentkezni levél útján a tőzsde titkárságánál. — Budapestén, 1874. július 10-én. — A budapesti ár- és értéktőzsde bizottsága.

*** Hol a párja?** Wodianer Albert 6000 frankot bocsátott a m. t. akadémia rendelkezése alá oly czéllal, hogy ez összeg két éven át három-három frank erejéig egy, az akadémia nemzetgazdasági és statisztikai osztálya által kijelölendő oly szegény ifju segélyezésére fordítsák, a ki a nemzetgazdaságtal téren már jeleit adta hivatásának.

*** Új kérdés merült felszínre.** Kosztics ugyanis azt akarta bizonyítani a képviselőházban, hogy Petőfi szerb volt. Nem akarjuk tagadni eredetét. De óhajtuk, hogy a hazai szerbek mindannyian Stancsics, Damjanics, Vukovics, Dugovics, Petrovics példáján induljanak s ne amittassák magukat Miletics, Kosztics, Politovics és mások által.

*** Nehéz kör ellen.** Kremminger Antal szegedi prépost-plébános hírlap útján nyilvánosan bizonyítja, hogy egy hive hat éven keresztül tartott epileptikájából Dózsay Fanni szegedi lakosnő által adott gyógyszer kétszeri bevétele után teljesen kigyógyult. A gyógyszer alkat-elemei s készítmódja nevezett aszszynságtól.

*** Maradunk a régivel.** Mint tudva van, minden államhivatalnoknak kinevezetése, vagy magasabb fizetési rangsorozatba történő előléptetése alkalmával, a fizetésből, illetmény fejében és a nyugdíjalap javára, bizonyos összeg

levonatik, a mely levonás a fennálló szabályok értelmében arányban áll a fizetéssel vagy a magasabb fizetési osztállyal. Utóbbi időben több felmerült eset alkalmával kérdés támadt, vajon azon államtisztviselő, ki hivataláról és így nyugdíj-igényeiről is véglegesen lemond, jogosítva van-e nyugdíj fejében levont összeg visszafizetését követelni. Minthogy nyugdíj-szabályzataink nem oly világosak, hogy ezen esetben egyszerűen igennel vagy nemmel lehetne felelni, ilyen ügy a bírósági eldöntés tárgyává teletett. Az első foku bíróság a lemondott tisztviselőt a kincstári kérvéselet érvei alapján ugyan elutasította keresetével, de egy közbevetett semmisségi panasz alapján a semmissítőszék — a mint értesülünk — azon elvi jelentőségű határozatot hozta, hogy ilyen esetben keresetnek általában nincsen helye, azért ez hivatalból visszautasítandó, mivel ha egy államhivatalnok lemond, mindazon kedvezményekről is lemond, melyek állásánál összekapcsolva voltak, és miután egy jelenleg is érvényben álló régi helytartótanácsi intézkedés világosan kimondja, hogy a nyugdíjalapra levont illetékek semmi feltétel alatt vissza nem fizethetők és az 1873. évi bélyeg- és illetéktörvény világosan kimondja, hogy az előbbi törvények és rendeletek továbbra is érvényben maradnak.

*** A „vasárnapi újság“** július 19-ki sz. következő tartalommal jelent meg: Petrarka (arcképpel.) — Petrarka szonettjeiből, Szász Károlytól. — Régi magyar írók csarnoka: I. Zagoni Mikes Kelemen. Baráth Ferenczről. — Erdély bányavidéke. Reclus utjegyzeteiből: A Sebeskörös völgye; a Királyhágó; Csucs és környéke; Kolozsvár; A Mezőség, stb. (kétféle képpel.) — A Libanon czédrusai (képpel.) — Utazás a tenger alatt. (Regény, képekkel illusztrálva.) — A hétről. Fővárosi tárca.) Borostyáni Nándortól. — Női mozgalom a korcsmák ellen. — Kutatások a budai főtemplom körül. — Irodalom és művészet, stb. rendes rovatok. A „Vasárnapi Újság“ ápril-júniusi évnegyedi folyamából, melyben az „Utazás a tenger alatt“ című képekkel illusztrált regény közlése megkezdett, még néhány teljes számú példány kapható; előfizetési ár évnegyedre 2 ft. félévre 4 ft.

*** A destructiv szabadonczi sajtó,** istentelen módon támadja meg az önmegtagadással lelkészkedő papságot. Az éretlen gyermek-firkonczok most azzal szeretnének zajt csapni, hogy a Budavári derék káplány, dr. N., vallásos érzelmeitől elragadtatva predikálás közben a „Bolond Miskát“ huzta elő zsebéből és annak gyarló tententüjét és a papok megsemmisítésére irányzott törekvését kárhoztatta. Voltak az ábítatos közönség közt is oly istentől elálokozott lelkek, kik a derék lelkész hevülségén nevettek. (Ezt az ujdonságot a kegyes „M. A.-ból ollóztuk.)

*** Ugy látszik,** hogy Pozsonyban a „Toldykor“ van hivatala egyebben is híressé tenni az ősi várost, minthogy az Pensiopolis legyen. E kör csiráját képezi annak, hogy Pozsony visszahódított nemzeti városnak. S hogy keresztül fogja vinni a magatos czélzatait, abból látszik, mert tagok s áldozatkészség nem hiányzik hozzá. A díszes kör helységeibe, hol ebéd után kényelem tekintetéből kávé s fagyalt is kapható. 70 lap s folyóirat jár. Ritka kör, mely ezzel dicsekedhetnek.

*** A pest-zimonyi vasútra** vonatkozólag ezeket írják Budapestről a „N. fr. Presse“-nek: Mind tágabb körökben folynak az igazságok aziránt, hogy a pest-zimonyi vasút mielőbb kiépítessék, és első rendben a fővárosi hatóság az, mely erélylyel sürgeti e vonal létesítését. A vasutat illetőleg öt kombináció merült föl. Három ezek közül a vonalat a pesti oldalon, kettő pedig a budai oldalon akarja építeni. A pesti oldalon tervezett vonalok, eltekintve az osztrák államvasutársaság tervétől, hogy vonala számára a 16 mérföldnyi kikinda-pancsóvati vonal kiépítésével a török vasutakkal való csatlakozást megnyerje: Pest, Kun-Szent-Miklós, Halas, Szabadka, Ujvidék és Zimony. A vonal 44 mérföld hosszú, s körülbelül 30 millióba

kerülne, és valamint a következők csupán államgarancia segélyével létesítenék. A harmadik kombináció: Pest, Kalocsa, Baja, Zombor, Ujvidék, Karlovicz, Zimony. A vonal 46 1/4 mérföld hosszú: ez és a következő vonalak 30—40 millió forintba kerülnének. A budai oldalon tervezett vonalak ezek: Buda, Duna-Földvár, Tolna, Eszék, Ujvidék, Karlovicz és Zimony; a vonal 54 1/2 mérföld hosszú, azonban a 9 1/2 mérföld hosszú, már kiépült villány—eszéki vonal is bele vétethetnek. Végül ez a vonal: Buda, Tolna, Villány, Eszék, Vinkovecz, Mitrovicz, Zimony, vagy a tót vonal. E vonal 56 mérföld hosszú, és ez is használható a már kész villány—eszéki vonalat.

TÖRVÉNYTEREM.

1874-ik évi július 22-én a nagy-beccsereki e. f. kir. törvényszéknél tartott nyilvános ülésében következő perek előadattak:

Előadó: SZALAY IMRE kir. tszéki bíró.
3211. p. sz. 1874. — Raitis Fema, férj. Ignatov felperesnek, Raitis Mária recte Jelena, úgy is mint k. Raitis Zsiva és Petar gyermekei törvényes és természetes gyámja mint Raitis Mita örökösai és gyámjára ellen a szerb-ittébeli 88. sz. tgyben felvett ingatlan birtok felére örökösödési jogának előismerése, tényleges birtokközösség megszüntetése és költség iránti pere.
3691. p. sz. 1874. — Nagy-Beccsereki városi árvaépítők, Krumenacker Károly ellen 1600 ftnyi tőke és jár. iránti pere.
Előadó: DR. DUKA LASZLÓ, kir. törvényszéki bíró.
5164. sz. polg. 1873. — Petrovits Dragutinak, Baacsák Albert elleni tulajdon és birtok iránti pere.
5350. sz. polg. 1873. — Damjan Sztamenka és társainak, Damjan Juon elleni örökösödési pere.
6001. sz. 1873. — Tapavicsky Szárának, Tapavicsky Lázár elleni pere 5 hold föld tulajdona és birtoka iránt.
6930. sz. 1873. — Gruin Tósának, Thyri János elleni birtokadasi pere.
7407. sz. 1873. — Ignatov Dinának, Ignatov Mákra elleni tulajdon igazítási pere.

1874. évi július 24-én fogtak előadattani:
Előadó: MIHAJLOVITS SANDOR, kir. tszéki bíró.
3475. sz. 1874. — Sztójánovics Vazul mint felperesnek, Bogdanovich, született Sztójánovics Leopoldina ellen 109.040 ft. és járulékaiból álló a párdányi Bogdanovich testvérekkel köztlévő követelés iránti közösség megszüntetése végett.

Közgazdaság.

A vetések állása avatos előtt így állott.
A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. ministerium az aratási kilátásokról lehető megbízható adatokat óhajtván szerezni, az országban földmívelési tekintetben fontosabb vidékein egyes gazdákat mint állandó tudósítókát sikerült megnyernie. Ezeknek az aratási kilátásokra nézve bekért jelentései részben beérkezvén, a következő eredményt mutatják:
Arad megyében általában jó közép termésre van kilátás. Az őszi beállott kedvező időjárás folytán, jó közép termést ígérnek. A buza jó termést ígér. A tavaszok jó reményre jogosítanak; repce kiveszett, a dohány szépen áll.
Baranyamegyében az egerek s a fagy sok kárt okoztak, mindamellet jó termés várható a gabnaféléknél. A buza jó termést ígér. Tavaszok jók Széna általában kevés termést. Burgonya szépen áll.
Bácsban Arpa, zab és kukorica vetések jók, míg a széna rossz.
Biharban általában közép termést várható. A buza, mely jó termést ígér, több helyben a tél folytán kiveszett, de tavaszokkal és tavasi buzával pótolatván, e vetés jól áll.
Borsodmegyében rossz termésre van kilátás; a fagy, szárazság sokat ártott. Buza középserűen álló. Burgonya szépen áll.
Békés megyében dácára a rendkívüli időjárásnak a bekövetkezett előnyösebb időjárás folytán megnyugtató hírek érkeztek és általában jó közép termésre van kilátás. Ar őszi buzákat középserűen állanak. A tavaszok, arpa, zab, buza igen jó termést ígér.
Csanádmegyében jó közép termésre van kilátás; a buza jó közép termést ígér, tavaszok igen jól állnak, hason áll a kukoricáról; a munkásokban hiány uralg.
Csongrádmegyében közép termést várható. Ez év különben a megyére azon oknál fogva mondható

még kielégítőnek mert mintegy 150,000 holdat tevő árterei vízmentesek voltak. A buzákat közép termést ígérnek. Tavasi vetések szépek.

Esztergom megyében. Közép termés várható. Az ősziek kevésbé szépek, de nagy reményekre jogosítanak a tavaszok és a kapás vétemények.

Fehérmegyében általában jó termés várható Győr megye. A termények egyáltalán kielégítő aratáshoz nyutának reményt. Buza, őszi és tavasi jó közép termést ígér. A tókői és sokorólyai járásokban a Rába kiáradásától félnek mi mindent tönkre tehet.

Heves megye. Az általános termés közepesen alólinak jelezhető. Őszi buza a székes vegyületű földeken csak a magját adja meg. Jól mivel kötött talajban jó középserű, rosul mivel talajban silány.

Jászkunság. Tiszta buza a későn jött esők miatt apró kalászu, igen gazos s ritka, de a szemek jól fejlődnek, 4—5 magot várhatni. Munkások hiánya érezhető. Napiberek magasak.

Komárom megyében közép termés várható. Repece középserű.

Mosony megye területén jó termés várható. Buza csaknem kivétel nélkül jó. Rozs kevés termeltek de ami van, az jó. Repece jó aratást ígér. Rába kiöntései folytán sok víz van. Munkások elég, de nincs felesleges.

Nyitra megye. E megyében általában jó közép termés várható. Buza középserű, itt-ott igen szép. Munkásokban nagy bőség van. Napszám szokatlanul olcsó.

Pest megyében, az idei termés általában középserűnek mondható. A buza vetés középserű. Rozs kielégítő eredményt ígér. Arpa könnyebb földben szép, kötöttebb földben silányabb. Egyébként jó aratáshoz ad reményt. Zab a kedvező időjárással szépen javult. Kukorica bő termésre ad reményt. Répa szép. Krumpli korai rosz; kései igen jó s bő termést ígér. Főzélk-vetemények nem kielégítőek. Repece semmi. Szőlő a tavalyinál felével kevesebb. Széna, mi Pest. különösen pesti járásban jelentékeny cikk, szokatlanul kevés. — Munkásokban csak a vasut mentében van hiány, mely sok napszámot elvon a mezei munkától.

Sáros megyében az aratási kilátások jók. A természetben szokott kevés gabona úgy őszi mint tavasi jó reményt nyújt. E megyének fő cikke a burgonya igen szép tenyészetnek indult.

Sopron megye. A termények általában jól állnak. A buza jól áll, jobban kultivált földeken meg is dült, holdanként husz mérő termést ígér. A rozsból a jobb földeken 40 mérőig reménylhetők, átlag pedig 15 mérő.

Somogy megye. Az őszi gabonák a még jókor beállott esőzések folytán igen javultak, habár az egerek által erősen megkárosítottak. Őszi repce rosz. Tavasi közép, az ugynevezett balatoni sarokban csak most érik. Munkások hiány igen érehető.

Szabolcs megyében gyenge közép termés várható. Buza sok kiszántatott; tavaszok szobben diszlenek, az ősziekben ott hol a föld nem zsarolatott ki, kielégítő termést várnak.

Szatmármegyében jó közép termés várható, a buza középserű, a tavaszok egyaránt jók;

Temes megye őszi vetései, az ujaradi járásban, a téli és márciusi fagyok folytán megriktáltak sok kiszántatott s tengerivel pótolatott.

Tolnamegye. Őszi buza általában jó közép, kalasza kitűnő, főleg a rendezebb mívelésű földeken. Tavasi buza jó közép. Rozs kicsiny, tavasi repce igen szép.

Torontálmegye. Őszi buza általában jó közép. Tavasi buza igen jó. Arpa elsült, gyenge. Zab nagy termést ígér.

Vas megye. A termény közép állást mutatnak. Őszi ezen alólit, tavasi jobbat. Őszi egy része kiszántatott, mi maradt, az ritkás de jól fog fizetni. Takarmány sok lesz. Munkások hiány itt ott érehető. A Rába mentén az áradások nagy kárt okoztak.

Veszprém megye. Általában jó közép termés várható. Buza és rozs jó termést ígér. Mindkettőből 12 mérő várhatni. Arpa jobbára igen jó.

Zalamegye. Őszi buza számára, szemre is jól fejlődik, de a gyakora eső miatt megdől, mi káros lehet. Rozs uradalmi földeken jó, parasztföldeken rosz és gazos, a tisztátalan megvetés miatt. Zab igen jó. Munkásokban főleg kanizsai, patsai és letenyai járásban hiány érehető.

Mint általános jelenséget jegyezzük meg, hogy a repce többnyire teljesen elhasznált, vagy a magot alig adja meg. Ott, a hol némi repcetermést várható, azt kiemeltük.

eszébe tartandja figyelmesztetésem, s kiter utjaból. Nekem Gertruddal más terveim vannak.

Egy percnyi gondolkodás után meggyőződött George, hogy Peyton ur szavai, bármennyire nyersen hangzanak is — bizonyos tekintetben teljesen igazak. Örültség lett volna továbbra szerencsésjét a leányka rovására kereszt, kiről ő azt állította, hogy szereti.

— Holnap elhagyom e helyet, — mondá, — és távozott.

A reggeli lapok jelentették, hogy egy San Franciscoba vitorlázott nagy gőzhajó elsüllyedt. Csaknem az egész hajó személyzete elmerült, s azok nevei között, kik ez alkalommal életüket veszték, lehet olvasni a George Hayne-ét is. Gertrud Gray e hirt olvasva elájult, s Peyton ur sem érezte egészen nyugodtnak lelkiismeretét.

Este, midőn mogorván ült dolgozó szobájában, egy nő látogatása által zavartatott meg, kinek teste az öregségből megtörtött, s kinek időránczolta arca, s vad, sötét szemei gyűlölséget rejtének magukban.

— Újjon le, ha úgy tetszik, asszonyom, s magyarázza ki látogatása czélját — mondá Peyton ur, egy székre mutatva.

Elfogadta a kínált helyet, de rövid ideig hallgatott, figyelemmel vizsgálva a háziur arcát, melyen az idő mély barázdákat vont, miket a gond még mélyebbre szántott. Mig ezt nézte, arcán az elégtétel mosolya terjedt el, — inkább árnyék talán, mint mosoly.

— Önnek egy fia volt — mondá. A barázdák még mélyebbek lőnek az arczon, melyen e szavakra a fájdalom kifejezése lett látható.

— Nekem is volt egy fiam — folytátá — egyetlen gyermekem, mint — önnek. Valami verekedés alkalmával, fölzaklatott szenvedélye hevében, szerencsétlenül megölte ellenét, ki épen oly bünső volt, mint ő. Az esküdszék halálra ítélte őt, de ajánlotta megkegyelmezést. A bírák kérvényt nyújtottak be érte. Fiam élete az ön kezében volt. Térdeimen könyörögtem érte. A törvény őnt, mint a tartomány kormányzóját, a kegyelmezés jogával ruházta föl, de ön kérelhellen maradt, hátat fordított esdő szavamra, s fiam a gazember halálával halt meg.

Most emlékezett vissza Geoffrey Peyton ur arra, mely azon naptól midőn esdekelve fordult felé, már annyiszor megjelent előtte, és élénken emlékezett most arra a remegő tekintetűre is, melylyel e nő reá nézett, midőn kimondta azt a kegyetlen szót, mely az anyai szív utolsó reményét is darabokra szaggatta szét.

— Azon a napon — folytátá a nő — megesküvéim, hogy önnel lehetőségig éreztesszem mind azt a kint, a mit én éreztem. — Elloptam az ön fiát.

— Gyermekek? él még?!

— Hallgasson. Elloptam az ön fiát, s engedtem azt, mint halottat siratni. Elvittem őt messze vidékre, hol mint magamét neveltetem, hiszen én csak ön ellen tápláltam gyűlöletet. Gyöngéd voltam a gyermek iránt, s neveltetem őt, a hogy szegénységem megengedte; és hálás voltam iránta, hogy megbüntethetem általa az apát, a nélkül, hogy a gyermekek sujtánám.

— Él e még fiam! kiáltott az öreg ember. Beszéljen asszony, legyen könyörülettel irántam.

— Ön sem volt, midőn én rimázkodva esengedtem lábainál — volt a felelet. — De mert fia már nem él, s hogy halálában lelkiismeretét bünsőssé tegyem, ez az ok, a miért idejöttem. — Azon fiatal ember, kit ön elűzött, mert szeretett egy leányt, ki iránt ön göggyében más tervek táplált, azon fiatal ember, mondom, fia volt. — Mielőtt elutazott, föllátta előttem távozását okát, s midőn a lapokban halálhíret olvasám, elhatároztam, hogy önnel egy megrablott apa szenvedéseit átéreztessem, melyek a szemrehányás tövisai által csak fokoztatnak.

— Az ön elbeszélése hazugság — kiáltott helyéből felugorva — ördögi találekonyosság, melylyel kizozni akar. De próbára akarom önt tenni. Gyermekek jegyét visel testén, egy öreg dajkájától, midőn egyszer Kelet-Indiába utaztunk, e jegy — mint a babonás emberek mondják — szerencsét fog majd neki hozni. Ha az ön által felnevelt gyermek fiam volt, úgy e jegyet látnia is kellett, s azt le tudja írni előttem.

— Egy kigyófej s néhány idegen betű a balkaron, a könyök alatt, indiai tintával rajzolva, hangszik a válasz. Geoffrey Peyton megrezzent, s visszahanyaltot karszékebe. Ugy tetszék, mintha irtóztató ütés sulya alatt eszméletét veszítette volna el a nő egy percze lehajolt hozzá, diadalmasan nézett a félelem eltorzította arczra, s azután nyugodtan távozott.

— Jó hírek, jó hírek, mond Gertrud a szobába szaladva — az estlapp megerősíti reggel hozott tudósítását, de Georg Hayne a megmenekültek között van, s ma visszakerkezett New-Yorkba.

De szavaira senki sem figyelt. Az öreg

ember öntudatlanul ült karszékeében, ágyba fektették, s csak midőn eszméletre tért, tudtták vele George menekülését.

— Küldjétek utána — kiáltott hevesen — de minden késedelem nélkül.

Ezután végrendeletét kérte elő, s midőn megkapta, kezében tartotta.

— Megérkezett már? — kérdé, a meny nyire ereje engedte.

Midőn végre a fiatal ember megjött, s hajdani főnöke ágyához vitték, ez erővel lehuzta gallérját úgy hogy balkarját látni lehetett.

— Ernesztem, gyermekem! kiáltá, s minden erejét összeszedve fölemelkedett és átölelte a fiatal embert.

— Legyetek mindnyájan tanuim — mondá — ez itt fiamnak jegye — s itt a karczólasokra mutatott, melyet balkarjára tetoviroztatott, s igazolja azon nő tanúsága, a ki tegnap este nálam volt, és beszélt velem. Ő ellopta s mint saját gyermekét nevelte föl. Most nincs más tennivalóm, mint ezt megsemmítenem. S e szavakkal apróra tépte össze végrendeletét.

Geoffrey Peyton szeretett volna fia kedvéért tovább élni, de nem lehetett. Az utolsó rázkódás erősen meggyöngyíté idegeit, s néhány nap múlva Erneszi karjaiban elszenvedt örökre.

Hiányos volna elbeszélésünk, ha meg nem említenők, hogy Erneszt Peyton és Gertrud Gray a gyászév leteltével férj és feleség lettek. Mi lett a távoli rokonnál, nem tudjuk, azt hisszük azonban, hogy olvasóink nem kíváncsiak reá. Nemo.

2736. sz. k. i. 1874.

Felhívás.

Nagy-Becskek városának képviselő testülete 1873. évi szeptember 27-én 380. sz. a. kelt határozatával, a város vagyoni állapotának kiadása végett, a számfelvetési munkálatnak (liquidatio) foganatosítást elrendelvé, a szenvedő állapotnak megállapítása tekintetéből, felhívom mindazokat, kiknek Nagy-Becskek városa ellen, bármely jogalapból származó követeléseik volna, hogy követeléseiket a f. é. **augusztus 31-ig** alólírott irodájában, okvetlen bejelentés, s a bejelentés alkalmával, követeléseikre vonatkozó okmányokat felmutassák.

Kelt Nagy-Becskek, 1874. évi július 17-én.

Kulifay Lajos.
tanácsnok.

3. 2736.

Anruf.

Nachdem die Gr.-Becskefer Stadtrepäsentanz mit Beschluss vom 27. September 1873, Z. 380, zur Ermittlung des Stadtermögens die Liquidation angeordnet hat, so fordere ich, — um den Passivstand constatiren zu können, — alle Diejenigen auf, welche gegen die Stadt Gr.-Becskefer aus was immer für einem Rechtsgrunde entsprechende Forderungen haben, diese Forderungen bis 31. August l. Z. in der Kanzlei des Gefertigten zuverlässig anzumelden, und bei Gelegenheit dieser Anmeldung die auf ihre Forderungen bezüglichen Urkunden vorzuzeigen.

Gr.-Becskefer, am 17. Juli 1874.

Ludwig Kulifay.
Senator.

Br. 2736.

Позив.

Да би се остале имања варшког сазнало, представништво вароши В.-Бечкерка закључком својим од 27. септембра 1873, бр. 380 одредило је ликвидацију сировести, а да би се даље обтерехено (passiv) стање означити могло, позивам све оне, који ма какова потраживања од вароши Вел.-Бечкерка имају, да иста до **31. августа** о. г. по римск. календару у писарници подписаног пријаве и том приликом на потраживања им односећа се писмена поднесу.

У Вел.-Бечкерку, 17. (5.) јулија 1874.

Лудвиг Кулифан,
вар. совјетник.

7201. sz. 1874.

Arverési hirdetmény.

A n.-becskerei e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy a nagy-becskerei kir. kincstári uradalom kérelmére a fennálló Torontálmegye telekkönyvi hatóságának 1871-ik évi január 28-án 5444/1870. szám alatt kelt végzésével Stojancsev Gyula tulajdonához tartozó N.-Becskek község 716. sz. tjkvben foglalt 772. összeírású számu, 500 fura becsült háznak bírói árverés útján leendő eladása elrendeltetvén, ennek a helyszínen illetőleg ezen kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában eszközölsére az első árverés határideje 1874. évi **augusztus 19-ik** napjára, a második pedig **szeptember 18-ik** napjára, mindig délelőtti 10 órára tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alól el fog adatni.

Az árverezni kívánók tartoznak a becsértéknek 10% bánatpénzzel letenni, az ígért vételért két részletben és pedig az árverésnél azonnal harmadrészt, az árveréstől számított 2 hónap alatt második részét 6% kamatokkal együtt, lefizetni azzal, hogy a bánatpénz az első részletben lesz beszámítandó, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban és az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását e hivatalnál jelentésk be, ellenkező esetben képviseltetésük végett gondnok fog kinevezetni, végre

Felhívataknak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnek, hogy igénykeresetüket a perrend 466. §. értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdeteig habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Az árverés foganatosításával Marianovich János kir. bír. végrehajtó jelentése bevéjárása mellett megbízatik.

Kelt a nagy-becskerei e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának N.-Becskek, 1874. évi július 4-én tartott ülésében.

6590. sz. 1874.

Arverési hirdetmény.

A nagy-becskerei e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Fliszin Szára által képviselt kk. Fliszin Uros mellencei lakos végrehajtató részére 564 ft. 60 kr. o. é. tőke és járuléka kielégítése végett Fliszin Glischa mellencei lakos végrehajtást szenvedettől lefoglalt és a mellencei község 636. sz. tjkönyvébe foglalt 1/2 urbéri telekből alperest megillető s 763 fura becsült 1/2 részére, valamint ugyanennek tulajdonát képező 160 fura felbecsült 2 lánca überlandialis földre nézve az árverés elrendeltetvén, ennek a helyszínen, illetőleg a mellencei községhezál leendő eszközölsére első határidőül 1874. évi **augusztus 24-ik**, szükség esetében második határidőül **szeptember 24-ik** napjának, mindenkor délelőtti 10 órája tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezőnél letenni, az ígért vételért pedig 2 részletben és pedig az árverésnél azonnal első részét és további 3 hó alatt az utolsó részét 6% kamataival együtt lefizetni azzal, hogy a bánatpénz az utolsó részletbe lézzen betudandó. A többi árve-

resi feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak felszólíttatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentésk be, mert ellenkező esetben a részükre Protits Sándor ügyvéd személyében kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a prts. 433. és 466. §§-hoz képest felhívataknak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnek, hogy igénykereseteiket a hirdetvény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdeteig, habár külön értesítést nem vettek is ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Jakabffy Titus kir. tszéki jegyző jelentéstétel köteleessége mellett megbízatik.

Kelt a n.-becskerei e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1874. évi június 6-án tartott ülésében.

6586. sz. 1874.

Arverési hirdetmény.

A nagy-becskerei e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Kukin Néca mellencei lakos végrehajtó részére Dabits Zsiva végrehajtást szenvedettől lefoglalt és mellence község 792. sz. tjkvben felvett 390 fura becsült ingatlan vagyonának végrehajtás útján elárverezése elrendeltetvén ennek a helyszínen illetőleg mellence községhezál leendő eszközölsére első határidőül 1874. évi **augusztus 31-ik** szükség esetében a második határidőül **szeptember 30-ik** napjának, mindenkor d. e. 10 órája tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alól is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverező bíróságnál letenni, az ígért vételért pedig 2 részletben és pedig az árverésnél azonnal felet a második részletet pedig két hó alatt az utolsó részét 6% kamataival együtt lefizetni azzal, hogy a bánatpénz a második részletbe lézzen betudandó. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak felszólíttatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentésk be, mert ellenkező esetben a részükre kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhívataknak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnek, hogy igénykeresetüket e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdeteig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János kir. bír. végrehajtó, jelentéstétel köteleessége mellett megbízatik.

Kelt a n.-becskerei e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1874. évi június 24-én tartott ülésében.

2068. sz. 1874.

Arverési hirdetmény.

A nagy-becskerei kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy Németh Elek felperesnek Petrovits Dragutin alperes elleni 1031 ft. és járuléka iránti ügyben alperesnek a nagy-becskerei 2064. sz. tjkönyvben foglalt 2357. és 2363. szám házakból öt illettő és 1255 fura becsült jutalékára, valamint a nagy-becskerei 1760. sz. tjkönyvben alperes kizárólagos tulajdonát képező és 6380 fura becsült 1783. sz. ház és tartozékára nézve bírói árverés elrendeltetvén, ennek ezen kir. törvényszék telekkönyvi osztálya helyiségeiben leendő eszközölsére az első árverés határideje 1874. évi **augusztus 24-ik**, a második pedig **szeptember 24-ik** napjára, mindig délelőtti 9 órára tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alól el fog adatni.

Az árverezni kívánók a becsértéknek 10% bánatpénzzel letenni tartoznak, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban, és az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását e hivatalnál jelentésk be; ellenkező esetben képviseltetésük végett gondnok fog kinevezetni, végre

Felhívataknak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnek, hogy igénykereseteiket a perrend 466. §-a értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Az árverés foganatosításával Marianovich János kir. törvényszéki végrehajtó bizatik meg.

Kelt a nagy-becskerei kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1874. évi ápril 18-án tartott ülésében.

6534. sz. 1874.

Arverési hirdetmény.

A nagy-becskerei e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Diakonovits György végrehajtó részére 520 ft. o. é. tőke és jár. kielégítése végett Paucski György végrehajtást szenvedettől lefoglalt és 43 fura becsült különféle házi butorok, va-

lamint Nagy-Becskek község 2517. sz. tjkvben ugyanannak tulajdonként felvett és 830 fura becsült ingatlan vagyon végrehajtás útján elárverezése elrendeltetvén ennek a helyszínen illetőleg a kir. telekkönyvi hivatal helyiségeiben leendő eszközölsére első határidőül 1874-ik évi **augusztus 25-ik**, szükség esetében a második **szeptember 25-ik** napjának, mindenkor d. e. 10 órára tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azonfelül, a másodiknál azonban becsáron alól is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverező bíróságnál letenni, az ígért vételért pedig 2 részletben és pedig az árverésnél azonnal első részét és további 15 nap alatt az utolsó részét 6% kamataival együtt lefizetni azzal, hogy a bánatpénz az első részletbe lézzen betudandó; a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak felszólíttatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentésk be, mert ellenkező esetben a részükre Dr. Gyorgyevits Milós ügyvéd személyében kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a prts. 433. és 466. §§-aihoz képest felhívataknak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnek, hogy igénykereseteiket e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdeteig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János kir. bír. végrehajtó jelentéstétel köteleessége mellett megbízatik.

Kelt a n.-becskerei kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1874. évi június 3-án tartott ülésében.

328. sz. B. v. k. 1874.

II. árverési hirdetés.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint a n.-becskerei e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1874-ik évi ápril 25-én 2269. számú végzésével Marianszky Maria részére Lozanits Paja mellencei lakostól lefoglalt 550 fura becsült ingatlanokra nézve elrendelt első árverés sikertelen lévén, f. évi **július 30-ik** napjának, d. e. 10 órára tüzetik ki a második árverés eszközölsére határidőül.

N.-Becskek, 1874. július 1-én.

Lászlóffy Simon,
k. b. végrehajtó.

Előleges jelentés.

Alólírott tisztelettel jelenti a t. cz. közönségnek, miszerint f. é. **augusztus 24-én** a **casino helyiségeiben TÁNCZISKOLÁJÁT** megnyitandja.

Nagy-Becskek, 1874. július havában.

Tisztelettel
Gendusehek J. L.
tánczmester.

(2¹)

Budapest, 1874. évi július havában.

T. cz.

Van szerencsénk becses tudásra hozni, miszerint

Bukovalla Efta és fiai

urakat Torontálmegye és a polgárosított határörvidék területén főgynöksöknek kineveztük, és azon joggal felruháztuk: reánk nézve kötelező szelvényeket kiállítani.

Midőn megkeresük, jelen körlevelünket tudásra venni, felkérjük **Bukovalla Efta és fiai** uraknak teljes bizalmát ajándékozni és ajánljuk magunkat

tisztelettel

**A „Központ“ általános
biztosító társaság igazgatósága:**
Gyöngyössy. Garai.

Fennebbi körlevél értelmében batorkodunk tisztelettel jelenteni, miszerint Torontálmegye és a polgárosított határörvidék részére

„A Központ“

általános biztosító társaság főgynökségét, öt jogérvényes kötelező szelvények kiállításával feljogosítva, átvettük.

Előforduló biztosítási ajánlatokat kérjük hozzáink jutatni.

Egyelőre is a legolcsóbb és legpontosabb szolgáltatásokat biztosítva, ajánljuk magunkat és maradunk

Tisztelettel

Bukovalla Efta és fiai.

Iroda a Linyacsky-féle házban a nagy hid közelében.

Jegyzet. Azon kellemes helyzetben vagyunk, a biztosító közönségnek azon előnyt nyújthatni, hogy gabnatermes biztosításokat 1 és 2 óra aránylagosan olcsó biztosítási díj mellett elfogadhatunk u. m.:

Birtokosoktól, kik gözcséplőgéppel csépelnek 1 óra 33¹/₂ kr., 2 óra 60 kr., 3 óra 75 kr. minden 100 fnyi értéktől.

Kisebb birtokosoktól és gazdaktól, kik nem gözcséplőgéppel csépelnek 1 óra 50 kr., 2 óra 75 kr., 3 óra 1 ft. minden 100 fnyi értéktől.

Folytatás a mellékletben.

2353. sz. — VIII.

Árverési hirdetmény.

Közírást tétetik, miszerint
 a) a 96. számú borjasi 71¹⁰⁰⁹/₁₂₀₀ hold tiszta átmetszési föld év és holdankénti 5 ft. 77 kr.;
 b) a 98-ik szabályai 15¹⁰⁴⁸/₁₀₀₀ hold tiszta átmetszés év és holdankénti 80 kr.;
 c) a 99-ik elleméri 22¹⁰⁸⁹/₁₀₀₀ hold tiszta átmetszés év és holdankénti 1 ft. 32 kr., és
 d) a 100-ik számú aradáci 10¹⁰⁷⁶/₁₀₀₀ hold tiszta átmetszési területnek év és holdankénti 4 ft. 24 kr. o. é. kikiáltási ár mellett, 1874-ik évi október 1-től 1877-ik évi szeptember 30-áig terjedő három évi bértartamra leendő bérbeadása végett Nagy-Becsereken a királyi számtartóság irodájában f. év **július 30-án**, s ha első árveréskor a becsár el nem értenek, másodsor f. év **augusztus 7-én**, mindenkor délelőtti 9 órakor, nyilvános árverés fog tartatni, melyre a 10% bánatpénzzel ellátott vállalkozók meghivatnak.

Ugyan ily bánatpénzzel ellátott irásbeli zártajánlatok az árverés napja előtti két nappal Kulán a m. kir. jószágigazgatóságnál benyújthatók, a hol az árverési feltételek is betekintheők.

Kulán, 1874. július 7-én.

A m. kir. jószágigazgatóság.

6757. sz. 1874.

Árverési hirdetmény.

A nagy-becsereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közírást tétetik, hogy Papazolla Nikola és Papazolla férj. Vuics Heléna kérelmére a nagy-becsereki 1819. sz. tjkönyvben 1838. ösz. sz. a. Papazolla János tulajdonánál felvett s 3000 ftra felbecsült háznak önkényes elárverezése elrendeltetvén ennek a helyszínen illetőleg a telekkönyvi hivatal helyiségében leendő eszközése végett első határidőül 1874. évi **augusztus 12-ik**, szükség esetében második határidőül **szeptember 12-ik** napjának, mindenkor délelőtti 10 órája tűzetik ki azon kijelentéssel, hogy az ingatlan csak a becsáron, vagy azon felül fog eladatni.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezőnél letenni, az ígért vételért pedig két részletben és pedig az árverés után 14 nappal első részét az utolsó részt azonban 1874. évi november 1-én lefizetni azzal, hogy a bánatpénz az első részletbe lézen betudandó. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, s az árverési határnapok alatt a kiküldött végrehajtónál megtekintheők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviselgetésük végett ezen hatóság székhelyén

lakó megbizottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be; mert ellenkező esetben a részükre Dr. Gyorgyevits Milós ügyvéd személyben kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a prdts 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnek, hogy igénykereseteiket e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bír. végrehajtó jelentéstétel kötelessége mellett megbizatik.

Kelt a n.-becsereki kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1874. évi június 17-én tartott ülésében.

6360. sz. 1874.

Árverési hirdetmény.

A nagy-becsereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közírást tétetik, hogy újból Kugler Ede alperesnek végrehajtásilag lefoglalt és t.-becsei község 467. sz. tjkönyvben A. I. (606—607.) r.-sz. 462. ösz.-sz. a. tulajdonánál felvett s 6500 ftra becsült ház és házhelyből álló ingatlan vagyonára a végrehajtó által javalába hozott árverési feltételek mellett elrendeltetik s ennek a t.-becsei községhezánál leendő foganatosítására első határidőül 1874. évi **augusztus 8-ik**, szükség esetében második határidőül **szeptember 7-ik** napjának mindenkor délelőtti 10 órájára tűzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók, tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértéknek 10%-át az árverező bíróságnál letenni, az ígért vételért pedig 3 részletben és pedig az árverésnél azonnal első részét, melyben a bánatpénz betudandó lézen, a második részletet pedig az árveréstől számítandó négy hó alatt és az utolsó 1/3 részt további 4 hó múlva 10% kamataival együtt lefizetni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapok alatt azonban a kiküldött végrehajtónál megtekintheők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviselgetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbizottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a részükre kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a prdts 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni

vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnek, hogy igénykereseteiket e hirdetvény közzététel utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával a t.-becsei kir. bíróság jelentéstétel kötelessége mellett megbizatik.

Kelt a n.-becsereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1874. évi június 13-án tartott ülésében.

81. sz. 1874.

Árverési hirdetmény.

A nagy-becsereki kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közírást tétetik, hogy Eisenstädter társa helybeli cégnek 863 ft. 57 kr. tőke és járulékos költségei végett Sonnenfeld Mór beodrai lakosnak hajtásilag lefoglalt 42 ftra becsült ingó és beodrai 3 tjkönyvben alperes 1/2 részére felvett és 300 ftra becsült ingatlan vagyonának bírói árverés útján leendő elrendeltetvén, ennek a helyszíneni eszközésére az árverés határideje 1874. évi **augusztus 10-ik**, a második pedig **szeptember 9-ik** napjára, mindig délelőtti 10 órájára tűzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a m. kir. bíróságnál megtekintheők.

Az árverezni kívánók tartoznak a becsértéknek 10% bánatpénzzel letenni, az ígért vételért első felében a becsértéknek 50% az árverési cselekvény befejezése után a kiküldetnek, a többi pedig **szeptember 9-ik** napjára, mindig délelőtti 10 órájára tűzetik ki azon kijelentéssel, hogy az árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, és az árverési határnapok alatt a végrehajtónál megtekintheők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzalogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviselgetésük végett helyben lakó megbizottat rendeljenek, s annak nevét és lakását e hivatalnál jelentsék be; ellenkező esetben képviselgetésük végett gondnok által fognak képviseltetni, végre

Felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnek, hogy igénykereseteiket a perrend 466. §. értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától, számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Az árverés foganatosításával a t.-becsei kir. bíróság jelentése bevarása mellett megbizatik.

Kelt a n.-becsereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1874. évi július 4-én tartott ülésében.

község 2517. sz. tjkvben ugyan-
 1874. július 24-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

21-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

21-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

21-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

21-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

21-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

21-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

21-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

21-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

21-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

21-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

21-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

21-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

21-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

21-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

21-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

21-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

21-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

21-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

21-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

21-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

21-én a casino helyiségeiben
 21-én a casino helyiségeiben
 SKOLÁJÁT

helyszínén illetőleg ezen kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában eszközölésre az első árverés határideje 1874. évi **augusztus 19-ik** napjára, a második pedig **szeptember 18-ik** napjára, mindig délelőtti 10 órára tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alól el fog adatni.

Az árverezni kívánók tartoznak a becsértéknek 10% bánatpénzül letenni, az ígért vételért két részletben és pedig az árverésnél azonnal harmadrészt, az árveréstől számított 2 hónap alatt második részét 6% kamatokkal együtt, lefizetni azzal, hogy a bánatpénz az első részletben lesz beszámítandó, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban és az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltesdök végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását e hivatalnál jelentsek be, ellenkező esetben képviseltesdök végett gondnok fog kinevezetni, végre

Felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek, hogy igénykeresetüket a perrend 466. § értelmében e hirdetés közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdeteig habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Az árverés foganatosításával Marianovich János kir. bír. végrehajtó jelentése bevétele mellett megbízatik.

Kelt a nagy-beckereké e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának N.-Beckerekén, 1874. évi július 4-én tartott ülésében.

6590. sz. 1874.

(3¹)

Árverési hirdetmény.

A nagy-beckereké e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezenel közhírré tételük, hogy Fliszin Szára által képviselt kk. Fliszin Uros mellenczei lakos végrehajtató részére 564 ft. 60 kr. o. é. tőke és járulékaik kielégítése végett Fliszin Glischa mellenczei lakos végrehajtást szenvedettől lefoglalt és a mellenczei község 636. sz. tjkönyvébe foglalt $\frac{1}{2}$ urbéri telekből alperest megillető s 763 ftra becsült $\frac{1}{6}$ részére, valamint ugyanennek tulajdonát képező 160 ftra felbecsült 2 lánca überlandialis földre nézve az árverés elrendeltetvén, ennek a helyszínén, illetőleg a mellenczei községhezál leendő eszközölésére első határidőül 1874. évi **augusztus 24-ik**, szükség esetében második határidőül **szeptember 24-ik** napjának, mindenkor délelőtti 10 órára tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alól is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverésnél letenni, az ígért vételért pedig 2 részletben és pedig az árverésnél azonnal első részét és további 3 hó alatt az utolsó részt 6% kamataival együtt lefizetni azzal, hogy a bánatpénz az utolsó részletbe lézésen betudandó. A többi árve-

hivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek, hogy igénykeresetüket e hirdetés közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bír. végrehajtó, jelentéstétel kötelessége mellett megbízatik. Kelt a n.-beckereké e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1874. évi június 24-én tartott ülésében.

2068. sz. 1874.

(3¹)

Árverési hirdetmény.

A nagy-beckereké kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tételük, hogy Némelh Elek felperesnek Petrovits Dragutin alperes elleni 1051 ft. és járuléka iránti ügyben alperesnek a nagy-beckereké 2064. sz. tjkönyvben foglalt 2357. és 2363. szám házakból öt illető és 1255 ftra becsült jutalékára, valamint a nagy-beckereké 1760. sz. tjkönyvben alperes kizárólagos tulajdonát képező és 6380 ftra becsült 1783. sz. ház és tartozékára nézve bírói árverés elrendeltetett, ennek ezen kir. törvényszék telekkönyvi osztálya helyiségeiben leendő eszközölésére az első árverés határideje 1874. évi **augusztus 24-ik**, a második pedig **szeptember 24-ik** napjára, mindig délelőtti 9 órára tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alól el fog adatni.

Az árverezni kívánók a becsértéknek 10% bánatpénzül letenni tartoznak, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban, és az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltesdök végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását e hivatalnál jelentsek be; ellenkező esetben képviseltesdök végett gondnok fog kinevezetni, végre

Felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek, hogy igénykereseteiket a perrend 466. § értelmében e hirdetés közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Az árverés foganatosításával Marianovich János kir. törvényszéki végrehajtó bizatik meg.

Kelt a nagy-beckereké kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1874. évi április 18-án tartott ülésében.

6534. sz. 1874.

(3¹)

Árverési hirdetmény.

A nagy-beckereké e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezenel közhírré tételük, hogy Diakonovits György végrehajtó részére 520 ft. o. é. tőke és jár. kielégítése végett Paucski György végrehajtást szenvedettől lefoglalt és 43 ftra becsült különféle házi butorok, va-

TÁNCZISKOLAJÁT

megnyitandja.

Nagy-Beckerekén, 1874. július havában.

Tisztelettel

Geuduscsek J. L.

tánczmester.

(2¹)

Budapest, 1874. évi július havában.

T. cz.

Van szerencsénk becses tudomásra hozni, miszerint

Bukovalla Efta és fiai

urakat Torontálmegye és a polgárosított határörvidék területén főgynökünknek kineveztük, és azon joggal felruháztuk: reánk nézve kötelező szelvényeket kiállítani.

Midőn megkeresük, jelen körlevelünket tudomásra venni, felkérjük **Bukovalla Efta és fiai** uraknak teljes bizalmát ajándékozni és ajánljuk magunkat

tisztelettel

A „Központ“ általános biztosító társaság igazgatósága:
Gyöngyössy. Gara.

Fennebbi körlevél értelmében bátorkodunk tisztelettel jelenteni, miszerint Torontálmegye és a polgárosított határörvidék részére

„A Központ“

általános biztosító társaság főgynökségét, öt jogérvényesen kötelező szelvények kiállításával feljogosítva, átvettük.

Előforduló biztosítási ajánlatokat kérjük hozzánk jutatni.

Egyelőre is a legolcsóbb és legpontosabb szolgáltatásokat biztosítva, ajánljuk magunkat és maradunk

Tisztelettel

Bukovalla Efta és fiai.

Iróda a Linyácsky féle házban a nagy híd közelében.

Jegyzet. Azon kellemes helyzetben vagyunk, a biztosító közönségnek azon előnyt nyújthatni, hogy gabnatermés biztosításokat 1 és 2 óra aránylagosan olcsó biztosítási díj mellett elfogadhatunk u. m.:

Birtokosoktól, kik gözcséplőgéppel csépelnek 1 óra 33 $\frac{1}{3}$ kr., 2 óra 60 kr., 3 óra 75 kr. minden 100 fnyi értékűl.

Kisebb birtokosoktól és gazdáktól, kik nem gözcséplőgéppel csépelnek 1 óra 50 kr., 2 óra 75 kr., 3 óra 1 ft. minden 100 fnyi értékűl. (3¹)

Folytatás a mellékletben.